Súd:	Okresný súd Svidník
Spisová značka:	3C/228/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8614205594
Dátum vydania rozhodnutia:	20. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Anna Bejdová
ECLI:	ECLI:SK:OSSK:2017:8614205594.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudkyňa JUDr. Anna Bejdová, v právnej veci žalobcov 1. TM. rod.XX.X.XXXX,á, nar. X.,, bytom D. nad L. XX, XXX XX D. nad L., štátny občan SR, 2. A. I., rod. M., nar. XX.X.XXXX, bytom D. nad L. XXX, XXX XX D. nad L., štátny občan SR, 3. B. M., rod. M., nar. XX.X.XXXX, bytom D. nad L. XX, XXX XX D. nad L., štátny občan SR, žalobcovia v 1., 2., 3. rade zastúpení JUDr. Ambróz Motyka, advokát, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, p r o t i žalovaným 1. B. U., nar. X.X.XXXX, bytom I. XXXX/XX, XXX XX O., štátny občan SR, zastúpený JUDr. Vladimír Šatník, advokát, Mierová 64/2, 066 01 Humenné, 2. KOOPERTATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefaničova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, v konaní o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Konanie voči žalovanému v 1. rade z a s t a v u j e .

II. Trovy konania žalovanému v 1. rade zo strany žalobcov v 1., 2., 3. rade n e p r i z n á v a .

III. Žalovaná v 2. rade je p o v i n n á zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy žalobkyni v 1. rade vo výške 15 000 eura, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaná v 2. rade je p o v i n n á zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy žalobkyni v 2. rade vo výške 10 000 eura, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovaná v 2. rade je p o v i n n á zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy žalobcovi v 3. rade vo výške 10 000 eura, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Žalovaná v 2. rade je p o v i n n á zaplatiť žalobcom v 1., 2., 3. rade trovy konania v rozsahu 100 %.

VII. Žalovaná v 2. rade je p o v i n n á zaplatiť na súdnom poplatku sumu 2 100 eura a to na účet prevádzkovateľa systému a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v 1., 2., 3. rade sa podanou žalobou domáhali proti žalovaným v 1. a 2. rade nároku o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy.

2. Svoj návrh odôvodnili tým, že dňa 29.7.2013 žalovaný v 1. rade v dôsledku nedostatočnej pozornosti pri vedení motorového vozidla značky VW V., evidenčné číslo SV XXX AU na ceste I. triedy číslo XX

medzi obcami B. a D. nad L. narazil do cyklistu B. M., ktorý utrpeným zraneniam dňa X.X.XXXX v Nemocnici s poliklinikou vo Svidníku podľahol. Za tento skutok bol žalovaný v 1. rade právoplatným rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa X.XX.XXXX č.k. XT/XXX/XXXX-XXX uznaný vinným za prečin usmrtenia podľa ust. § 149 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona. Nebohý B. M. bol manželom žalobkyne v 1. rade a otec žalobcov v 2. a 3. rade. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka: „ Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.". Podľa ČI. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky: „Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života." Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd: „Každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.“
Podľa čl. 12 Všeobecnej deklarácie ľudských práv: „Nikto nesmie byť vystavený svojvoľnému zasahovaniu do súkromia, rodiny, domova alebo korešpondencie, ani útokom na svoju česť a povesť. Každý má právo na právnu ochranu proti takýmto zásahom alebo útokom." Podľa čl. 17 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach:„1. Nikto nesmie byť vystavený svojvoľnému zasahovaniu do súkromného života, rodiny, domova alebo korešpondencie, ani útokom na svoju česť a povesť. Každý má právo na právnu ochranu proti takýmto zásahom alebo útokom." Podľa § 13 ods. 1 OZ: „Fyzická osoba má právo najmä domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie." Podľa § 13 ods. 2 OZ: „Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch." Podľa § 13 ods. 3 OZ: „Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo." Pasívna vecná legitimácia žalovaného v 1. rade je daná tým, že práve on je priamym pôvodcom zásahu do rodinného života žalobcov. Pasívnu vecnú legitimáciu žalovanej v 2. rade odvodzuje z ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s poukazom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 24. 10. 2013 vo veci C-22/12 Katarína Haasová proti Rastislavovi Petríkovi a Blanke Holingovej. Súčasťou práva na súkromie je aj právo na rodinný život. Usmrtením B. M. v dôsledku trestného činu žalovaného v 1. rade došlo k vážnemu zásahu do práv žalobcov ako jeho najbližších rodinných

príslušníkov na súkromný život. „Ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Takýmto protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie, resp. práva na rodinný život môže byť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma, ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni naplno napĺňať jeho citové potreby, t.j. nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru osobnosti, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) ujma. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločenstva (vzťahu) s blízkou osobou. Osobnosť, ktorá je chránená prostredníctvom všeobecného osobnostného práva, v prípade, ak došlo k zásahu do toho práva, má možnosť využiť právne prostriedky ochrany osobnosti, ktoré sú exemplifikatívne uvedené v ustanovení § 13 Občianskeho zákonníka. Prichádzajú do úvahy, pokiaľ hrozí alebo je spôsobená ujma v osobnostnej nemajetkovej sfére a majú rôznu povahu. Ktoré z týchto právnych prostriedkov príslušná fyzická osoba na ochranu svojej osobnosti uplatní, bude závislé v prvom rade na jej vôli ovplyvnenej predovšetkým intenzitou a povahou protiprávneho zásahu. Zásah do emocionálnej sféry fyzickej osoby, spôsobený protiprávny konaním tretej osoby, následkom ktorého je úmrtie blízkej osoby, zakladá právo domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti. Realizácia tejto ochrany je vo výlučnom záujme osôb, ktoré sú v takom úzkom vzťahu k postihnutej fyzickej osobe, že ochrana integrity jeho osobnosti aj po jeho smrti (tzv. postmortálna ochrana) je ich osobným záujmom; ide o najbližších príbuzných, a to manžela a deti, a ak ich niet, o rodičov."(Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. 02. 2011 sp. zn. 5Cdo/265/2009). Nebohý B. M. žil v spoločnej domácnosti so svojou manželkou D., synom B. a vnučkami K. a L.. D. M., žalobkyňa v 1. rade, smrťou manžela prišla o svojho životného partnera, s ktorým prežila takmer XX rokov. Mali spolu X deti, z ktorých X zomreli pri pôrode. Celý život prežili v usporiadanom manželstve a zdieľali spolu všetky životné

situácie. Nebohý B. M. bol pre svoju manželku oporou, trávili spolu celé dni. Spoločne pracovali okolo domu, pozerali televízor, smiali sa, žartovali, rozprávali a venovali sa vnúčatám. Odkedy jej zomrel manžel, väčšinu času trávi sama (deti sú v práci, vnúčatá v škole). Už viac nepočuť ich spoločný smiech. Smrť svojho milovaného manžela prežívala veľmi ťažko. Na 11. deň po pohrebe bola dokonca prevezená rýchlou záchrannou službou na neurologické oddelenie do O., kde bola hospitalizovaná XX dní. Žalobkyňa v 2. rade je dcérou nebohého B. M.. S otcom a matkou bývala v spoločnej domácnosti 37 rokov a to aj po tom, ako sa vydala a založila si svoju vlastnú rodinu. Rodičia jej pomáhali pri výchove štyroch detí. Pred XX rokmi spoločnými silami dostavali dom na záhrade rodičovského domu, kam sa so svojou rodinou presťahovala. V tomto období mala najmladšia vnučka iba 2 roky. Počas celého tohto obdobia starí rodičia pomáhali pri výchove svojich vnúčat. Naviac, posledných 6 rokov A. I. so svojím manželom pracuje v zahraničí. Starostlivosť o svoje deti prenechali nebohému B. M. s manželkou. Vnučka A. (t.č. 13 rokov) dokonca spávala pri svojom dedkovi a babke. Pri babke častokrát zostáva prenocovať aj dodnes, aby „babka nebola sama". So svojím synom B. M., žalobcom v 3. rade, mal nebohý B. M. výborný vzťah. Po založení si vlastnej rodiny sa B. rozhodol, že svoj život chce prežiť v rodičovskom dome, aby jednak práca jeho otca a matky na rodinnom dome raz nevyšla nazmar a dom

neostal prázdny a taktiež aby im bol nablízku, keď to budú potrebovať. B. prišiel o svojho otca vo veku XX rokov. Posledných XX rokov sa spoločne venovali oprave a zveľaďovaniu rodinného domu. Otec nikdy nemal námietky pri týchto prácach a svojho syna vždy podporil. Rovnako mu s manželkou pomáhali pri výchove ich vnučiek, K. a L.. Pre B. bol otec istotou, že sa o všetko postará v čase, keď bol syn pracovne mimo domova. Nebohý B. M. bol na svoj vek veľmi vitálny a aktívny človek. Do svojich XX rokov pracoval na dohodu o vykonaní práce ako kotolník. Venoval sa starostlivosti o spoločné domáce hospodárstvo (sliepky, záhradu, ovocné stromy), zabezpečoval drevo na vykurovanie domu, staral sa o kosenie trávy či údržbu domu, najmä keď bol syn pracovne odcestovaný. B. M. bol obetavým manželom, starostlivým otcom a milujúcim dedkom. So svojimi najbližšími si vytvorili spoločné puto, ktoré sa v iným vzťahoch len tak ľahko nenájde. Do okamihu, kedy by jeho vnúčatá vyrástli a stali sa dospelými ľuďmi ešte mohol ich život obohacovať o krásy generačného rozdielu. Svojej rodine mohol ponúknuť iné spôsoby myslenia a iný životný štýl a zároveň posilňovať ich identitu a to aj napriek tomu, že mal XX rokov. Manželský zväzok a rodina sú základnými hodnotami, na ktorých je naša spoločnosť zostavená a najintenzívnejšie citové väzby medzi najbližšími rodinnými príslušníkmi sú nespochybniteľné. Žalovaný v 1. rade v dôsledku svojej nedbanlivosti usmrtil B. M.. Táto tragická nehoda významnou mierou narušila celistvosť rodiny a zasiahla do práva všetkých žalobcov na ochranu rodinného života. Príčinná súvislosť medzi spôsobenou ujmou a zásahom do práv žalobcov je evidentná. S prihliadnutím na intenzitu, povahu, trvanie a rozsah nepriaznivých následkov, ktoré prežili žalobcovia, je dôvodné konštatovať, že v konkrétnom prípade nepostačuje zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale všetkým žalobcom vzniklo právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Sud vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu žalobcov v 1., 2., 3. rade JUDr. Ambróza Motyku, advokáta, žalobcov v 1. rade D. M., 2. rade A. I., 3. rade B. M., zástupcu žalovaného v 1. rade W.. A. Šatníka, advokáta, svedkyne Mgr. B. M., listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav :

4. Na pojednávaní dňa 20.4.2017, súd pokračoval v konaní v neprítomnosti zástupcu žalovaného v 1. rade, ktorý sa vo veci vyjadril, a v neprítomnosti žalovaného v 2. rade, ktorý svoju neúčasť písomne ospravedlnil podaním zo dňa 18.4.2017.

5. Súd zistil zo spisu Okresného súdu Svidník, sp. zn. 2T/135/2013, že rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 7.11.2013 pod č. k. 2T/135/2013-115, podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku, súd schválil dohodu o vine a treste uzavretú na Okresnej prokuratúre vo O. dňa 10.10.2013 medzi okresným prokurátorom JUDr. Vladimírom Hrebeňákom a obvineným B. U., s tým, že žalovaný v 1. rade B. U., nar. X.X.XXXX, bol uznaný vinným, že dňa XX.X.XXXX v dôsledku nedostatočnej pozornosti pri vedení motorového vozidla značky VW Golf, evidenčné číslo SV XXX AU na ceste I. triedy číslo XX medzi obcami B. a D. nad L. narazil do cyklistu B. M., ktorý utrpeným zraneniam dňa X.X.XXXX v Nemocnici s poliklinikou vo Svidníku podľahol, teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť, čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona. Za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Výkon ktorého bol

podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní XX mesiacov, zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhý motorových vozidiel po dobu 18 mesiacov. Poškodený B. M. nar. XX.X.XXXX, bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občiansko právne konanie. Rozsudok Okresného súdu Svidník nadobudol právoplatnosť dňa 7.11.2013.

6. Súd zistil z úmrtného listu, zapísaného v knihe úmrtí Matričného úradu Svidník vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod por. č. XXX, že dňa X.X.XXXX vo Svidníku zomrel B. M., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom D. nad L. XX, okres Stropkov.

7. Nebohý B. M. bol manželom žalobkyne v 1. rade a otec žalobcov v 2. a 3. rade. Zástupca žalobcov pasívnu vecnú legitimáciu žalovanej v 2. rade KOOPERTATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefaničova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, odvodzoval od § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pričom je zrejmé, že motorové vozidlo, ktorým žalovaný v 1. rade spôsobil dopravnú nehodu ec. SV XXXXXXXXXX AU bolo poistené na základe poistnej zmluvy č. 6564917049 u žalovaného v 2. rade KOOPERTATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefaničova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441.

8. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 11.11.2013 týkajúce sa poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXX poistené vozidlo SV XXX AU poistený B.. B. U., vo veci poistnej udalosti č. XXXXXXXXX poškodenéhol.k M., súd zistil, že KOOPERTATIVA poisťovňa, a.s., oznámila X.XX.XXXXM., že dňa 6.11.2013 ukončili šetrenie poistnej udalosti na základe ktorej predložili výpočet výšky plnenia a to v súvislosti s nárokom na náhradu nákladov spojených s pohrebom vo výške 1 462,85 eura. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 11.12.2013 týkajúce sa poistnej zmluvy č. 6564917049 poistené vozidlo SV XXX AU poistený B.. B. U., vo veci poistnej udalosti č. XXXXXXXXX poškodeného B. M., súd zistil, že KOOPERTATIVA poisťovňa, a.s., oznámila B. M., že dňa XX.XX.XXXX ukončili šetrenie poistnej udalosti na základe ktorej predložili výpočet výšky plnenia a to v súvislosti s nárokom na náhradu nákladov spojených s pohrebom - dopoukaz nákladov kamenárske práce vo výške 1 XXX,XX eura. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 11.11.2013 týkajúce sa poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXX poistené vozidlo SV XXX AU poistený B.. B. U., vo veci poistnej udalosti č. XXXXXXXXX poškodeného B. M., súd zistil, že KOOPERTATIVA poisťovňa, a.s., oznámila B. M., že dňa XX.X.XXXX ukončili šetrenie poistnej udalosti na základe ktorej predložili výpočet výšky plnenia za škodu na bicykli, ktorý bol zničený nárazom motorového vozidla v sume XXX eura, pričom poistné plnenie bolo poukázané na adresu B. M., D. nad L. XX. a to v súvislosti s nárokom na náhradu nákladov spojených s pohrebom vo výške 1 462,85 eura.

9. V liste žalovaného v 1. rade B. U., adresovaného žalobkyni v 1. rade D. M. sa uvádza: „S hlbokým poklonom sa pred vami skláňam a prosím o odpustenie, že som Vám spôsobil bolesť keď som nechtiac narazil do Vášho manžela. Veľmi sa ma to dotklo a chcel by som Vám tu bolesť nahradiť ako duševne cez modlitby a tak aj materiálne. Chcel som sám prísť za Vami a ospravedlniť sa, ale neviem či by ste stála o to

vidieť niekoho kto Vám spôsobil bolesť a na istý čas aj stratu, nakoľko viem, že Váš manžel je v nemocnici vo O.. Žiaľ k nemu sa nemôžem dostať a pomodliť sa , ale robím to stále aj zo svojim otcom, ktorý je kňaz a neustále prosíme Všemohúceho, aby uzdravil Vášho manžela. Prosím Vás ak by ste našla vo svojom srdci silu a odpustila mi veľmi rád prídem za vami a poviem vám osobne ako ma to mrzí, ale vrátiť to späť sa nedá. Viem, že poisťovňa nahradí materiálne škody, ale Vám posielam aspoň za straty keď musíte cestovať do nemocnice, aby ste bola pri svojom manželovi. S hlbokou pokorou sa ešte raz pred vami skláňam a prosím o odpustenie. U..

10. V liste žalovaného v 1. rade B. U., (podaný na pošte dňa 21.7.2014) adresovaného žalobkyni v 1. rade D. M. sa uvádza: „ A. pani M., S veľkou ľútosťou sledujem súdne ťahanice okolo zaplatenia Vám

aj Vaším príbuzným za stratu Vášho manžela zo strany poisťovne. Verte mi, že ak by som disponoval financiami tak by som vám zaplatil, aby ste mala pokoj a nemusela sa stále vracať a pripomínať si tragédiu, ktorej som bol aj ja aj keď nie úmyselné príčinou. Žiaľ ja som stále študentom a moji rodičia tiež nedisponujú financiami nakoľko môj otec ako duchovný poberá mesačný plat 430 € a mama je momentálne nezamestnaná a je potrebne pomáhať aj mne v štúdiu. Jediné čo Vám sľubujem a čo aj dodržiavam a samozrejme aj môj otec, že pri každej bohoslužbe sa modlime za Vás, vašu rodinu a Vášho manžela, aby ste vy od Všemohúceho dostavali silu v pozemskom živote a Váš nebohý manžel, aby mu Hospodin dal Kráľovstvo Nebeské. Prosím Vás ešte raz o prepáčenie mojej neúmyselnej nehody, ktorá ma poznačila na celý život a stále neviem prečo to Pán tak zariadil, ale Jeho cesty sú nevyspytateľne a tak to beriem ako Jeho zásah do môjho a Vášho života. Prajem Vám veľa Božej Milosti a zdravia.“

11. V priebehu konania zástupca žalobcov v 1., 2., 3. rade zobral svoju žalobu voči žalovanému v 1. rade B. U. späť čo odôvodnil tým, že žalobou doručenou súdu dňa 16.10.2014 sa žalobcovia v 1.,2., 3. rade domáhali, aby žalovaní v 1. a 2. rade boli zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni v 1. rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15 000 eura a žalobcom v 2. a 3. rade náhradu nemajetkovej ujmy každému z nich po 10 000 eura. Právnym titulom uplatňovaných nárokov žalobcov bol zásah do súkromného a rodinného života žalobcov súvisiaci so smrťou XX.X.XXXX. M. v dôsledku dopravnej nehody zo dXX.13. Žalobcovia vyslovujú presvedčenie, že žaloba je dôvodná voči obom žalovaným. Žalovaný v 1. rade ako priamy pôvodca zásahu do súkromného a rodinného života žalobcov vyjadril opakovane svoju ľútosť nad tragickou udalosťou a žalobcom sa ospravedlnil písomne. Žalovaná v 2. rade namietala svoju pasívnu vecnú legitimáciu argumentujúc, že povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu je krytá výlučne škoda, nie nemajetková ujma. V tejto súvislosti poukázal na recentné rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 11. 10. 2016 sp. zn.: III. ÚS 666/2016, v zmysle ktorého „pojem škoda použitý v zákone č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je ústavne konformným spôsobom interpretovateľný extenzívne tak, že zahŕňa aj nemajetkovú (imateriálnu) ujmu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti, s cieľom maximálnej možnej miery rešpektovania cieľov relevantnej únijnej regulácie." (bulletin slovenskej advokácie, Ročník XXIII, číslo 3/2017, str. 40-43). Zdôraznil, že citované rozhodnutie Ústavného súdu SR sa týka práve sťažovateľa obchodnej spoločnosti KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, ktorej ústavná sťažnosť vo veci namietaného porušenia základného

práva vlastniť majetok zaručeného čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/609/2014-482 z 27. 01. 2015 bola odmietnutá ako zjavne neopodstatnená. Z dôvodu postoja žalovaného v 1. radeX U. k celej záležitosti aj z dôvodu presvedčenia žalobcov, že náhrada nemajetkovej ujmy má byť krytá poistením z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalobcovia v 1. až 3. rade v zmysle ustanovenia § 145 ods. 2 CSP zobrali žalobu voči žalovanému 1. rade späť a konanie voči žalovanému v 1. rade navrhli zastaviť. Zástupca žalovaného v 1. rade JUDr. A. Šatník, advokát, dňa 20.4.2017 oznámil súdu, že súhlasí so späťvzatím žaloby voči žalovanému v 1. rade s tým, že žalovaný v 1. rade si neuplatňuje nárok na náhradu trov konania.

12. Žalovaný v 2. rade vo svojom vyjadrení doručené súdu dňa 20.4.2017 k späťvzatiu žaloby voči žalovanému uviedol, že zo záverov pojednávania zo dňa 23.3.2017 ako aj z podania žalobcov zo dňa 3.4.2017 jednoznačne vyplýva, že žalovaný v 1. rade prejavil mimoriadne ľudsky postoj najmä voči žalobkyni v 1. rade a prejavil to aj listami, opakovane vyjadril ľútosť nad tragickou udalosťou a žalobcom sa ospravedlnil. Žalovaná v 2. rade ďalej uvádza, že zotrváva na všetkých svojich doterajších vyjadreniach, z ktorých vyplýva záver o nedostatku jej pasívnej vecnej legitimácie v tomto konaní tak, ako to konštatoval aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 3 Cdo 301/2012 zo dňa 31.3.2016. Pokiaľ žalobcovia poukazujú na uznesenia Ústavného súdu SR, žalovaná v 2. rade zdôrazňuje, že Ústavný súd netvorí súčasť systému všeobecných sudov a preto úlohou Ústavného sudu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov (uvedené konštatoval priamo Ústavný súd napr. v rozhodnutiach I US 19/02, I. US 27/04, I. US 74/05). Naviac právny názor vyjadrený

v predmetnom rozhodnutí ÚS SR nezastávajú všetci ústavní sudcovia, pričom žalovaná poukazuje napr. na odlišné stanovisko sudcu Ústavného súdu Milana Ľalíka k Uzneseniu ÚS 206/2015. Žalovaná v 2.rade zároveň uvádza, že do sústavy všeobecných súdov však patrí Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý doposiaľ jasne drží svoju interpretačnú líniu čo do nedostatku pasívnej vecnej legitimácie poisťovateľov v sporoch o náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých po obetiach dopravných nehôd (sp. zn. 4Cdo 168/2009, sp. zn. 3Cdo 301/2012). Žalovaná v 2. rade ďalej uvádza, že ak by aj súd dospel k záveru, že je daná jej pasívna vecná legitimácia, túto by bolo možné vyvodiť jedine na základe zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP"), v zmysle ktorého by ale nevznikol žalobcom samostatný nárok voči žalovanej poisťovni, ktorá žalobcom škodu nespôsobila, ani žiadnym spôsobom nezasiahla do ich osobnostných práv. Žalovaná v 2. rade je totiž v zmysle § 4 ods. 2 zákona o PZP povinná plniť za poisteného škodcu. Pokiaľ však samotní žalobcovia uvádzajú, že im žalovaný v 1. rade poskytol morálne zadosťučinenie, na základe čoho aj zobrali žalobu voči nemu späť, neexistuje potom žiaden dôvod na to, aby za žalovaného v 1. rade bola zaviazaná plniť žalovaná v 2. rade. Žalovaná v 2. rade opätovne poukazuje aj na vyjadrenie Najvyššieho súdu SR ohľadom výnimočnosti situácie, kedy súd priznáva odškodnenie za zásah do práv na ochranu osobnosti v peňažnej forme, keď uvádza: „Zásah do práva na ochranu osobnosti sa zásadne odškodňuje v nepeňažnej forme. Možnosť

priznať peňažnú náhradu za zásah do práva na ochranu osobnosti sa predpokladá až v prípade, ak sa primerané morálne zadosťučinenie ukazuje ako nepostačujúce. " Napriek skutočnosti, že úmrtím osoby dôjde k citovej ujme u žalobcov, súd musí pri rozhodovaní vždy skúmať intenzitu takéhoto zásahu, správanie škodcu a všetky okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo. Z rozsudku Krajského súdu v Nitre z 2.10.2013, sp. zn. 9Co 330/2012, vyplýva, že je nevyhnutné zohľadniť aj samotný účel náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá v rámci primeraného zadosťučinenia konania o ochrane osobnosti sleduje predovšetkým funkciu satisfakcii, pretože rozsah vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je možné exaktne kvantifikovať a vyčísliť, nemajetková ujma, ktorá vznikla porušením osobnostných práv sa vo všeobecnom slova zmysle ani odškodniť nedá. Je možné za ňu ,, len poskytnúť zadosťučinenie " (satisfakciu). Vzhľadom na vyššie uvedené má žalovaná v 2. rade za to, že vzhľadom na konkrétne okolnosti prejednávanej veci je preukázané, že správaním žalovaného v 1. rade bola žalobcom poskytnutá dostatočná morálna satisfakcia, v dôsledku čoho aj pristúpili k späťvzatiu žaloby voči žalovanému v 1. rade. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby konajúci súd žalobu voči žalovanej v 2. rade zamietol.

13. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

14. Podľa § 145 ods. 1, 2 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

15. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

16. Podľa § 146 ods. 2 CSP súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

17. Vzhľadom na to, že zástupca žalobcov v 1., 2., 3., rade zobral svoju žalobu voči žalovanému v 1. rade v celom rozsahu späť, preto súd konanie voči žalovanému v 1. rade podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

18. Zástupca žalobcov v 1., 2., 3. rade JUDr. Ambróz Motyka, advokát, uviedol, že po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcov voči žalovanému v 1. rade P. U. trvá na žalobe voči žalovanej v 2. rade. Uviedol, že žalovaná v 2. rade uvádza, že ich späťvzatie voči žalovanému v 1. rade bolo motivované dostatočnosťou morálneho zadosťučinenia za predmetný zásah do osobnostných práv žalobcov, preto

v tomto prípade sa nejaví žaloba voči nej ako dôvodná. Rovnako žalovaná v 2. rade zotrváva na svojej argumentácii o nedostatku pasívnej vecnej legitimácie v tomto spore. Poukázal na skutočnosť, že k späťvzatiu žaloby voči žalovanému v 1. rade došlo z dôvodu jeho mimoriadne ľudského postoja k žalobcom po tragickej udalosti spôsobenej zavinenou dopravnou nehodou. Uviedol, že nechcú v ďalšom traumatizovať žalovaného v 1. rade, ktorý je mladým človekom naviac študentom teológie, ktorému v dôsledku tejto tragickej udalosti sa zmenil život v tom, že nemôže v ďalšom po vyštudovaní teológie pôsobiť ako kňaz, iba ako laický teológ a z tohto dôvodu sa rozhodli

v tomto súdnom konaní voči nemu ďalej nepokračovať. Avšak aj naďalej tvrdil, že morálne zadosťučinenie predmetnej veci sa nejaví ako dostatočné a z tohto dôvodu poukazujúc na svoje písomnú argumentáciu tvrdil, že je dôvodným aj finančné zadosťučinenie za zásah do osobnostných práv žalobcov v 1. až 3. rade. Žalovaná v 2. rade ako poisťovňa v rámci povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo u nej poistené a ktorým bola spôsobená dopravná nehoda a spôsobená smrť nebohého B. M. zodpovedá v zmysle poistného vzťahu za tento zásah a preto v zmysle § 15 zákona o Povinnom zmluvnom poistení v rámci priamej žalovateľnosti poisťovne takzvané akcion direkt uplatňujú si nárok za zásah do osobnostných práv, teda nárok na nemajetkovú ujmu priamo voči žalovanej v 2. rade. Právna argumentácia, ktorá je uvádzaná vo vyjadrení doručenom súdu dňa 20.4.2017 už bola prezentovaná v predchádzajúcich podaniach žalovanej v 2. rade, on však zotrváva na ich právnej argumentácii aj poukazujúc na rozhodnutia všeobecných súdov v obdobných veciach, rovnako aj na rozhodnutia Ústavného súdu SR, pričom žalovaná v 2. rade spochybňuje právny význam záverov rozhodnutí Ústavného súdu SR. Takýto náhľad na danú veci je zásadne nesprávny, pretože Ústavný súd SR na ktorom boli napadnuté rozhodnutia odvolacích súdov v obdobných veciach, ktorými boli priznané nároky na náhradu nemajetkovej ujmy boli vydané v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Ústavný súd SR nespatril v týchto rozhodnutiach žiadnu protiústavnosť, preto nemožno nepripisovať význam právnym záverom, ktoré boli prezentované v citovaných rozhodnutiach Ústavného súdu SR. Z uvedeného pohľadu uviedol, že je ich žaloba voči žalovanému v 2, rade v celom rozsahu dôvodná, žiadal jej vyhovieť a priznať náhradu trov konania.

19. Žalobkyňa v 1. rade D. M. uviedla, že nebohý XXl M. bol jej manželom s tým, že žila s manželom 48 rokov, nikdy sa nehádali, nikde nechodil, všetko robili spoločne, ona si želá, aby každá žena mala takého muža, akého mala ona. Obaja spolu všetko robili. Ako manželia bývali v Turanoch u svokry 13 rokov, potom si postavili dom, mali spolu dve deti, medzi tým mala ešte dva potraty. Všetko bolo dobré a nikdy od neho nepočula, aby manžel na ňu kričal, alebo deti, všetky deti bavil, čo mala dcéra, alebo syn. Dcéra A. I. bývala u nich 10 rokov, potom keď sa syn oženil B. M., s tým, že dcéra A. I. si spravila rodinný dom a potom už po svadbe sa nasťahovali do svojho rodinného domu, pričom rodinný dom je na konci ich záhrady. Vpredu je ich dom, vzadu je dom dcéry. Pri ich dome aj pri dcérinom dome spolu pracovali s manželom. Pretože manžel robil na lesoch popoludní prišiel domov a stále pracoval, manžel bol dobrý. On si omietol dom, jemu netrebalo nikoho, on bol vyučený kováč v Třinci, v ČR, neskôr prišiel pracovať do Tesly do O., zámočník, nastavoval stroje a v tom čase, keď pracoval v Tesle O. sa zobrali. Pokiaľ sa týka jeho záľub, všetko si spravil. Traktor, chodil s pluhami, oral, bol sebestačný na práce, ale nevaril. Staral sa o domácnosť, doviezol drevo, mali traktor, o záhradu sa staral, majú ovocné stromy, posadil ovocné stromy, mali dosť ovocia, maliny, jahody, všetko mali svoje. Keď sa zobrali, tak ako uviedla bývali u svokrovcov 13 rokov, potom si chceli postaviť rodinný dom, tak manžel B. M. išiel do Prahy do ČR, robili sa tam plynovody, aby viacej zarobil, aby si mohli postaviť rodinný dom. Uviedla, že ona tiež chodila pracovať do lesa, doma mali zvieratá, ošípané dva v roku, sliepky, kačky, husi, keď bývala u svokry, mali u svokry kravy, ale keď bývali už vo svojom rodinnom dome, kravy nemali. Bola zamestnaná na lesoch v štátnom podniku s tým, že v lete chodila do lesa a v zime Turanoch nad Ondavou, kde lesníci mali kancelárie, tak

v zime tam kúrila aj upratovala. Pokiaľ sa týka zdravotného stavu manžela, tak uviedla, že manžel málokedy chodil k lekárovi. On pred smrťou sedem rokov nebol pri lekárovi, na prehliadky chodil, nevedela uviesť ktorý bol jeho ošetrujúci lekár, ale na prehliadky chodil každý rok. Uviedla, že jej manžel

B. M. odišiel do dôchodku, keď mal 60 rokov, chodil ešte do lesa pracovať, v lese si aj zlomil nohu a chodil preto na bicykli, preto že mu to bolo lepšie na nohu. Po zlomení nohy a po jej vyliečení už do lesa nechodil, nemohol, vystúpil a potom išiel robiť topiča do Turan nad L.. Taktiež sa staral o vnúčatá, uviedla, že majú teraz 6 vnúčat, ale v čase keď manžel žil mali 4 vnúčatá, stále sa o nich staral, jednalo sa o deti dcéry A. I., ktorá má 4 deti. Manžel ich stále zobral za ruku a išiel s nimi na prechádzku, učil ich, čítal im rozprávky, s tým, že najmladší vnúčik jej dcéry stále ku nemu chodil, aby mu čítal dedo rozprávky a dedo mu čítal. Taktiež bol trpezliví, vodil vnúčatá k stĺpu, kde mali bociany hniezdo. Pomáhal svojim deťom a to keď dcéraM. robila dom na konci ich záhrady, len tri razy boli murári, všetko ostatné robil jej manžel B. M. aj so synom a pomocníkmi. Nie len že sám, ale aj s pomocníkmi. Uviedla, že manžel vedel murovať domy, stavať domy, obkladačky vedel dávať. Potom keď jej manžel zomrel v dôsledku dopravnej nehody, tak ochorela o týždeň alebo dva už ležala v nemocnici vo Svidníku, tlak mala vysoký, doteraz ju to drží a keď jej povedali že manžel mal haváriu a povedali jej to až vtedy, keď už manžela mali vo vrtuľníku vo vzduchu. Uviedla, že od vtedy je chorá a čo má robiť. Je sama v dome, mladí idú do práce, večer majú deti, a ona je zasa len sama. Nemá s kým sa porozprávať. Dodala, že tie práce, ktoré robil za života jej manžel robí teraz jej syn X Je to taký istý murár ako jeho otec, pričom syn robil 6 rokov v ČR, potom prišiel späť. Vo veci dodala, že žije dobre so svojim synom a s dcérou. S tým, že deti jej dcéry tie 4, stále by boli u nich, ale už ich niet, lebo išli za prácou do ČR. Taktiež uviedla, že spánok nemá dobrý, nespala preto že prišla o dve deti a potom po smrti manžela, ktorého stratila zasa sa to opakovalo. Uviedla, že ide spať o 22:00h a o 24:00 h je už vyspatá a nemôže potom zaspať, tri razy chodí na toaletu a už je ráno a cez deň ešte nikdy nespala. Útočisko z týchto problémov hľadá u doktorov s tým, že chodí aj do kostola každý deň, že každý deň majú omše, do kostola chodila aj nebohým s manželom B. M., a sa modlí za neho.

20. Žalobkyňa v 2. rade A. I. uviedla, že je dcérou nebohého B. M.. Keď došlo k uvedenej udalosti a to dňa XX.X.XXXX, pri ktorej bol zranený jej otec B. M. a v dôsledku ktorej nehody došlo k jeho úmrtiu, tak v tom čase bola v U. v robote, kde pracovala ako opatrovateľka, manžel a brat boli tak isto v práci v R.. Doma bola len mama s jej najmladšou dcérou a s bratovými dcérami, pričom švagriná a to bratova manželka bola v tom čase v práci. Ona sa z práce z U. vracala cez S., tam má syna, s tým, že mali naplánovanú dovolenku do M., kde žijú jej dve dcéry. Všetci išli do M., kde akurát stihla prespať jednu noc, ráno volala domov mame, s tým, že mama dvihla telefón, uviedla, že dobre že volá, lebo otcovi sa niečo stalo a že ona nevedela s telefónom nikoho sa dovolať. Tak zalarmovala manžela, brata a išli hneď domov. Doma sa dozvedeli, že otec mal nehodu a mama ani nevedela, že kde leží, či v Košiciach, či v Prešove, tak to potom zisťovali. Išli do Prešova, kde bol v nemocnici, otec už bol v kóme, hneď na druhý, alebo tretí deň ho previezli do Svidníka, tam ešte 10 dní bol pri živote, mal horúčky. Bolo jej povedané, že zomrel na zápal pľúc po 10 dňoch. Pokiaľ sa týka vzťahu so svojim nebohým otcom s B. M. uviedla, že vzťahy mali veľmi dobre. Otec bol človek, ktorý im pomáhal, pre neho bolo pomáhať, tak ako pre niekoho sa

najesť. Jej otec bol vyučený kováč, s tým, že vedel urobiť všetko. Keď sa vydala, tak žili u otca a mami. Následne o niekoľko rokov si vybudovali rodinný dom hneď na záhrade, blízko rodičovského domu a to hlavne s pomocou otca a aj jej brata P. M.. Uviedla, že otec do tých rokov, keď zostarol, bol aktívny, pomáhal pri výstavbe jej rodinného domu, pri oprave domu, kde býval aj jej brat s rodičmi. Uviedla, že zomrie každý, ale takou smrťou si to nezaslúžil. Uviedla, že ona dva razy do mesiaca je na cestách, keďže cestuje do U. do zamestnania, aj manžel aj jej brat, počíta so všetkým, ale to že sa to stane otcovi, ktorý by si mohol užívať dôchodok, tak to sa jej ani neprisnilo, že sa stane. Uviedla, že otec jej chýba, pretože bývali na jednom dvore. Chodil cez záhradu pešo na prechádzky do lesa a nebolo dňa, aby sa cestou okolo nich nezastavil, aby si u nich vypil kávu a rozprávali sa, pričom preberali všetky témy. Uviedla, že po smrti otca, jej brat B. M. ostal doma, niekoľko mesiacov, nešiel ani do práce, aby všetko povybavoval, ohľadne pohrebu a všetky ostatné veci vybavoval jej brat. A to aj kvôli ich mame, ktorá celý život trpí nespavosťou, brala tabletky, pokiaľ bola pracovne aktívna pracovala v lese. A pokiaľ sa týka nespavosti, tá nespavosť sa dostavila vtedy, keď jej pri pôrode zomreli dve deti. Takže mama má taký problém, má ten stres. Stále berie na spanie tabletky, bez toho nezaspí. Uviedla, že smrť otca v rodinnom kruhu, bolo to hrozné, bol to veľký šok, nechcel to uveriť nikto. Ani ona nechcela uveriť, že otec zomrel takouto smrťou. Dodala, že v súčasnej dobe ohľadne smrti otca sa v dome nerozprávajú.

Sú veriaci katolíci a mama už každý mesiac už dva roky dáva na omšu za otca. A mama sa modlí v kostole. Pričom aj ona chodí do kostola, keď je doma.

21. Žalobca v 3. rade B. M. uviedol, že je synom nebohého B. M., pričom s rodičmi žil a so svojou rodinou žil v rodinnom dome spolu s rodičmi. Uviedol, že keď sa stala nehoda pracoval v Českej republike v Prahe s tým, že keď bol pracovne odcestovaný, tak sa na otca mohol vo všetkom spoľahnúť. Medzi nimi bol veľmi dobrý citový vzťah. Neboli medzi nimi žiadne zvady. Dodal, že keď sa vrátili domov, v ten deň keď sa stala tá nehoda, tak mama už bola doma, lebo sa vrátila s otcovým bratom s ktorým bola za otcom v nemocnici v Prešove. Na druhý deň išli a to on, mama, sestraM.I. a jeho manželka do nemocnice do Prešova, aby zistili v akom je stave otec. Po nehode bol otec prevezený na úrazovú chirurgiu a o jeho zdravotnom stave ich tam informovali. Bolo to ešte dosť čerstvé tak im povedali, že tie životné funkcie a tiež týkajúce sa nohy, že sú stabilizované a že keď mu odsajú krv z pľúc, že je tam to riziko, že z tých pľúc sa môže rozšíriť, alebo môže vzniknúť zápal, čo nie je dobré. Cez známeho lekára, ktorý mal v Prešove kolegu, sa počas tej doby každý deň informovali, že ten náraz do hlavy je horší, ako to bolo v ten prvý deň, pričom bolo im uvedené, že mozog je dosť poškodený. Povedali im, že dva alebo tri dni bol otec v umelom spánku a sa čaká, či sa preberie, alebo nie. Po ukončení umelého spánku sa otec už neprebral. Oznámili im po tej dobe, že teraz to už potrebuje iba čas, či sa otec preberie, alebo nie. Aj ich informovali, že ho prevezú do O., nezdalo sa im to, pretože si mysleli, že v Prešove je to lepšie, tak zisťovali, či by to nebolo možné, aby otec ostal tam, no ich vyjadrenie bolo také, že na úrazovú chirurgiu zvážajú ľudí z celého kraja, tak tam taký počet miest nie je. Takže to je jedno, kde bude ležať a že ide do spádovej oblasti, teda do O.. Keď bol otec vo O., chodili za ním každý deň. S tým, že dodal, že s otcom nedokázali komunikovať. Dodal, že asi tri dni pred smrťou mu mali dávať hadičku do oblasti krku kvôli potrave, alebo dýchaniu, ale mu to nespravili, lebo teploty mu už stúpali a asi už to bol signál pre nich, že je tam ten zápal. S tým, že keď tam bol desiatý deň, otec mal horúčku 42 C a po obede zomrel. Dodal, že následne

na piaty deň po pohrebe mama skolabovala, volali záchrannú službu, takže mamu hospitalizovali, tak to musel riešiť tak, že musel ostať doma, zrušil prácu, ktorú mal rozbehnutú v Prahe. Mama po úmrtí otca bola hospitalizovaná, bolo to v súvislosti s tlakom, bola vyčerpaná, bola toho na ňu veľa. V čase úmrtia otca mal 37 rokov, pričom jeho život po smrti otca sa po citovej stránke zmenil, lebo prišiel o otca s ktorým bol stále, riešili všetko spolu. Keď otec prišiel do veku, hoci bol výborný vodič odovzdal vodičský preukaz pretože bol zodpovedný. Nasadol na bicykel, pretože si chcel udržiavať kondíciu a zomrel preto, lebo ho zrazilo auto. Dodal, že žalovaný v 1. rade XXX U. poslal dopis v ktorom opisoval ako je mu ľúto, čo sa stalo a poslal šek na 200 eura, šek na 200 eura bol na neho, lebo on ich mal vybrať. Uvedenú sumu nevybral, vtedy boli iné problémy. Potom prišiel druhý list, uviedol, že nevie, či prišiel druhy šek, alebo list. S tým, že prišiel druhý šek na jeho meno s tým, že sa pýtal mami, že či ich má zobrať a mama povedala, že áno, tak ich prebral. Zároveň dodal, že pokiaľ sa týka poisťovne Kooperatíva poisťovňa, a.s., táto plnila určitú sumu, ale nevedel ju uviesť. Trval na uvedenej žalobe.

22. Zástupca žalovaného v 1. rade v priebehu konania nesúhlasil so žalobou, pričom voči späťvzatiu žaloby žalobcu voči žalovanému v 1. rade nemal námietok.

23. Žalovaný v 2. rade v písomných vyjadreniach nesúhlasil so žalobou žalobcu a namietal v predmetnom spore svoju pasívnu vecnú legitimáciu.

24. Svedkyňa B.. B. M. uviedla, že je manželka žalobcu v 3. rade B. M.. Pričom nebohý B. M., bol jej svokor. Uviedla, že so žalobcom v 3. rade B. M. sa zobrali v roku 2003, hneď po svadbe ostali bývať u svokrovcov v ich rodičovskom dome, keďže sestra A. I., ktorá tam dovtedy bývala s rodinou sa odsťahovala do svojho rodinného domu a ostali tam bývať s tým vedomím, že manžel bude chodiť pracovať do zahraničia, lebo vedeli, že v dome je ešte muž t. j. B. M., ktorý ešte zabezpečí chod domácnosti a celkovú starostlivosť o chod domácnosti v čase neprítomnosti jej manžela. Spolužitie bolo bezproblémové, do ničoho im nevstupovali svokrovci, celý ich spoločný život so svokrovcami bol spojený s prerábaním uvedeného rodinného domu, na ktorom svokor veľmi participoval, dom sa prerábal, svokor bol zručný, takže svojpomocne všetky práce sa robili. Pokiaľ sa týka vzájomných vzťahov svokrovcov tak uviedla, že keď sa k ním vydala, bola očarená ich vzťahom, lebo veľmi spolu vychádzali, komunikovali,

oni sa rozprávali o všetkom, keď napr. svokra bola mimo domu, tak svokor keď sa vrátila tak jej porozprával dej príbehu filmu, ktorý sledovali. So všetkým jej pomáhal svokor, keďže svokra je nízkeho vzrastu takže podať, priniesť, dvihnúť, pričom nikdy sa nehádali, svokor nepil, za ten čas čo ona tam bola. Výborne vychádzal s vnúčatami, uviedla, že má dve deti. On dokázal vo svojich sedemdesiatich rokoch vysypať hračky na zem a hrať sa spolu s deťmi. Nikdy keď boli televízne noviny nepovedal na deti, že buďte ticho, vždy mali vnúčatá prednosť pred hocičím. Pokiaľ sa týka domácnosti, všetky práce, topenie, drevo, zapínanie kotlov, prepínanie kotlov, staral sa svokor o záhradu, stromy, kosenie trávy. A keď bol jej manžel doma, tak prerábali uvedený rodinný dom. Taktiež chovali jeden čas aj sliepky, prasatá, ale po smrti svokra už sa nedalo v tom pokračovať, žiadne zvieratá ale majú psa, aby strážil babku. Uviedla, že po tragickej nehode sa svokre zhoršil zdravotný stav. Do tej nehody ona nemá informácie aby bola svokra hospitalizovaná v nemocnici. Vlastne od nehody a to v posledných troch rokov už bola hospitalizovaná dva razy, a to prvý raz bola na

neurologickom oddelené a teraz na internom. Ten zdravotný stav sa jej zhoršil, určite pocit samoty, v dome je ticho, oni chodia do práce, deti do školy, svokra je sama po celé dni, aj keď sa snažia, oni jej nedokážu zabezpečiť to, čo mala so svojim manželom. Svokra veľa času trávi vo svojej izbe, pred nimi neplače, ale verí, že ten smútok buď potláča, alebo utišuje modlitbou, veľa sa modlí, chodí do kostola. B. B. M. stratil takú oporu, teraz väčšinou pracuje už doma, takže nedá sa zvládnuť tá domácnosť bez chlapa, a na všetky veci, ktoré pred tým boli spolu so svokrom je teraz manžel sám. A je si vedomý, že smrťou otca prišli jeho deti o dedka. Vnúčatá ho radi počúvali, rozprával im príbehy, oni s ním spali, jej dcéra nemala ešte ani tri roky a svokra bola na nejakej púti, dedko najmenšiu dcéru uspal, a pýtala sa ho, či ju má zobrať k sebe hore, ale svokor jej povedal, že nie, aby ju nechaj pri ňom, že ona tak krásne spí, aby s ním ostala až do rána. Uviedla, že ona mala dobrých starých rodičov, mala dobré detstvo a preto vie, o čo prišli jej deti stratou svokra B. M..

25. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

26. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosť učinenie.

27. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

28. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

29. Podľa čl. 16 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanoveným zákonom.

30. Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

31. Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

32. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

33. Podľa § 15 ods. 1 zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, náhradu škody uhrádza poisťovateľ

poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

34. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dňa 29.7.2013 došlo k dopravnej nehode, ktorú zapríčinil žalovaný v 1. rade V.., tak že v dôsledku nedostatočnej pozornosti pri vedení motorového vozidla značky VW Golf, evidenčné číslo SXXna ceste I. triedy číslo 15 medzi obcami Miňovce a D. nad L. narazil do cyklistu B. M., ktorý utrpeným zraneniam dňa X.X.XXXX v Nemocnici s poliklinikou vo Svidníku podľahol. Za tento skutok bol žalovaný v 1. rade právoplatným rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 7.11.2013 č.k. 2T/135/2013-118 uznaný vinným za prečin usmrtenia podľa ust. § 149 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona. Nebohý B. M. bol manželom žalobkyne v 1. rade a otec žalobcov v 2. a 3. rade. Žalobca žaloval žalovanú v 2. rade poisťovňu z titulu, že motorového vozidlo značky VW V., číslo SV XXX AU, ktorým nehoda bola spôsobená bolo poistené v uvedenej poisťovni a pasívnu vecnú legitimáciu žalovanej v 2. rade odvodzuje z ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V priebehu konania zástupca žalobcov v 1., 2., 3. rade zobral svoju žalobu voči žalovanému v 1. rade B. U. späť z dôvodu, že žalovaný v 1. rade prejavil opakovane svoju ľútosť nad tragickou udalosťou a žalobcom sa písomne ospravedlnil. Zároveň trval na žalobe voči žalovanej v 2. rade. Preto súd podľa § 145 ods. 2 CSP konanie voči žalovanému v 1. rade zastavil. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žaloba žalobcov v 1., 2., 3. rade voči žalovanej v 2. rade je oprávnená a žalovaná v 2. rade je pasívne vecne legitimovaná v uvedenom spore v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nakoľko motorové vozidlo ktorým bola spôsobená dopravná nehoda bolo poistené u žalovanej v 2. rade. Súčasťou práva na súkromie je aj právo na rodinný život. Usmrtením B. M. v dôsledku trestného činu žalovaného v 1. rade došlo k vážnemu zásahu do práv žalobcov ako jeho najbližších rodinných príslušníkov na súkromný život. Pričom bolo zistené, že medzi blízkymi príbuznými osobami existovali sociálne, morálne, citové vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a dlhodobého rodinného života a porušením práva na život jednej z nich došlo k nedovolenému zásahu do práva na súkromie ostatných členov rodiny. Takýmto protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na rodinný život bola spôsobená taká ujma, ktorá žalobcom v 1.,2.,3., rade bráni naplno napĺňať ich citové potreby, to znamená vznikla žalobcom nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru osobnosti, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová a psychická ujma. Bolo preukázané, že nebohý B. M. žil v spoločnej domácnosti so svojou manželkou TB., jeho manželkou a deťmi a na spoločnom pozemku bývala v rodinnom dome aj jeho dcéra Vil.á so svojou rodinou, teda bývali všetci spolu, blízko pri sebe. To svedčí o výborných vzťahoch medzi rodičmi a deťmi. TeA., žalobkyňa v 1. rade, smrťou manžela prišla o svojho životného partnera, s ktorým prežila takmer 50 rokov. Mali spolu 4 deti, z ktorých X zomreli pri pôrode. Celý život prežili v usporiadanom manželstve a zdieľali spolu všetky životné situácie. Nebohý B. M. bol pre svoju manželku oporou, trávili spolu celé dni. Spoločne pracovali okolo domu, pozerali televízor, smiali sa, žartovali, rozprávali a

venovali sa vnúčatám. Odkedy jej zomrel manžel, väčšinu času trávi sama, nakoľko deti sú v práci, vnúčatá v škole, pričom čas trávi modlitbami a chodí do kostola. Smrť svojho manžela prežívala veľmi ťažko, pričom túto traumu nesie so sebou doposiaľ a má zdravotné problémy. Žalobkyňa v 2. rade A. I. je dcérou nebohého B. M.. S otcom a matkou bývala v spoločnej domácnosti a to aj po tom, ako sa vydala a založila si svoju vlastnú rodinu. Rodičia jej pomáhali pri výchove štyroch detí a spoločnými sila si postavili blízko rodičovského domu na pozemku rodinný dom, kde žije so svojou rodinou. V čase keď žalobkyňa v 2. rade A. I. pracovala v zahraničí, o ich deti sa starali nebohý B. M. s manželkou. Bolo preukázané, že vnúčatá mali veľmi výborný vzťah k nebohému B. M.. Často krát pri nich nocovali a boli si oporou. Bolo preukázané, že žalobca v 3. radeB.k M. mal so svojim otcom nebohým H. veľmi dobrý vzťah, keď si založil vlastnú rodinu rozhodol sa žiť so svojou rodinou v rodičovskom dome spolu so svojimi rodičmi a

taktiež, aby im bol aj nablízku v prípade potreby. Žalobca v 3. radeH. M. je taktiež ako aj jeho nebohý otec zručný manuálne a spoločne sa venovali oprave rodinného domu v ktorom spoločne žili. Zároveň starý otec nebohý C.M. spolu so svojou manželkou aj svojmu synovi pomáhali pri výchove vnúčat. NebohB.al M. v čase dopravnej nehody následkom ktorej zomrel mal iba XX rokov, pričom bol veľmi vitálny a aktívny človek. Bolo preukázané, že bol zdravý, vedel sa o seba postarať bol sebestačný, staral sa o domáce hospodárstvo, o dom, zabezpečoval všetky práce okolo domu. Taktiež bol obetavý manžel, starostlivý otec a milujúci dedko. So svojou manželkou, deťmi, vnúčatami a najbližšími príbuznými mal vytvorený veľmi silný citový vzťah, pričom žil iba pre svoju rodinu. Uvedenou tragickou dopravnou nehodou došlo k zásahu do práva žalobcov na ich súkromný a rodinný život, nakoľko boli náhle a tragicky pretrhnuté mimoriadne intenzívne rodinné väzby medzi žalobcami a nebohým M.. Žalobcovia v 1., 2. a 3. rade v konaní preukázali všetky nevyhnutné predpoklady na vznik nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, voči žalovanému v 2. rade. Pričom súd udáva, že u žalobcov v 1., 2., 3. rade zanechala smrť manžela a otca trvalé následky a k zhojeniu následkov tragédie u žalobcov stratou blízkeho rodinného príslušníka nikdy nemôže dôjsť. Súd dodáva, že strata blízkeho človeka tak tragickou udalosťou sa nedá vyčísliť žiadnymi peniazmi. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy priznal žalobkyni v 1. rade sumu 15 000 eura, žalobkyni v 2. rade vo výške 10 000 eura, a žalobcovi v 3. rade vo výške 10 000 eura. Pokiaľ sa týka obrany žalovanej v 2, rade túto súd bral ako účelovú, pričom bolo preukázané, že žalovaný v 2. rade je pasívne vecne legitimovaný v spore.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Žalobcovia v 1., 2., 3. rade zobrali v priebehu konania svoju žalobu voči žalovanému v 1. rade späť, čím zavinili zastavenie konania a keďže žalovaný v 1. rade trovy konania si nežiadal priznať, preto súd rozhodol tak, že trovy konania žalovanému v 1. rade zo strany žalobcov v 1., 2., 3. rade nepriznáva. Keďže žalobcovia v 1., 2., 3. rade boli voči

žalovanému v 2. rade úspešní v konaní v plnom rozsudku, preto majú nárok na náhradu trov konania, ktorý im súd priznal v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté v samostatnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku to v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

38. Žalobcovia v 1., 2., 3. rade boli v konaní oslobodení od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2, písm. i) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a pretože boli vo veci úspešní zaviazal súd žalovanú v 2. rade na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu vo výške 2 100 eura v zmysle § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. (6 % z priznanej sumy, spolu 35 000 eura)

Poučenie:

P o u č e n i e:
Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia na Okresný súd Svidník. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Vo Svidníku, dňa 20. apríla 2017

JUDr. Anna Bejdová
Sudkyňa: